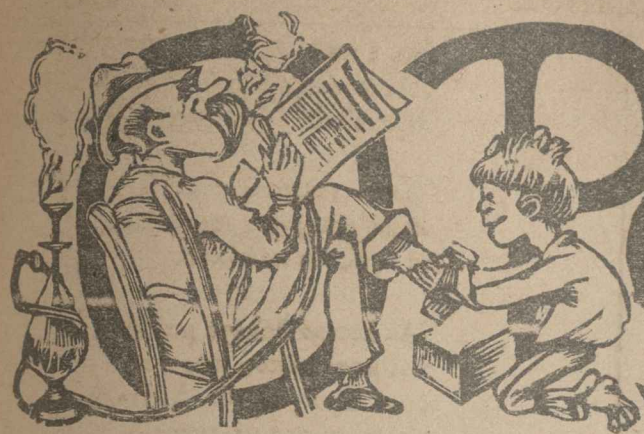

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον,
ἐδρεβομεν καὶ πάλιν ἑστὴν γῆν τῶν ἱερθενῶνων.

Ἐστὸ χίλιον καὶ ἑνικόσα δεκάεξιν
κανέναν δὲν γνωρίζει τί θὰ τρέξῃ

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέ κτὼ φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπὴ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἰούλιος, τριάντα,
σημαντικὰ συμβάντα.

Χίλια καὶ τρακόσα καὶ ἑνενήντα τρία,
τῶν Ἐθνικοφρόνων τσαμπουνᾶ φατρία.

**Φασουλῆς καὶ Περιχλέτος,
ὁ καθέναν νέτρε σκέτος.**

Α΄.

Φ. — Ἐμπρὸς οἱ κατηχούμενοι, τὴν Γοῦνα βοηθήσετε,
καθὲν εἰς τοὺς λόγους τῆς προθύμως ἄς πιστεῦσῃ...
ἵνα ἐρεῖται, παιδιὰ, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται;
Ὁ Γούναρης ἐλάλησε καὶ τίς οὐ προφητεύσει;

Ὁ Γούναρης ἐλάλησε,
καὶ ἐν μέσῳ καταιγίδος
τὸ μέλλον ἐξησφάλισε
τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος.

Ἡ Γοῦνα κατεκλήρησε
ταῦτά συμπολιτῶν,
καὶ ἐνώπιον αὐτῶν
ἡ δόξα κατρακύλησε.

Μὲ νέκταρ ἐποτίσθημεν
φωνῆς λιγυροτάτης,
καὶ λόγους ἐνωτίσθημεν
ρητορικῆς ὑπάτης.

Ρήτωρ ἐλάλησε λιγὺς
καθὼς τὸν Δημοσθένη,
τρέχουν πρὸς τοῦτον ἐκλογεῖς
νὰ μάθουν τί συμβαίνει.

Ὁ Δημητράκης δμίλει,
ὁ Δημητράκης βρέμεται,
καὶ ξεφωνίζουσι πολλοὶ
σὲ Δύσι καὶ σ' Ἀνατολή:
ἀλλοίμονό σας, τρέμετε.

Ἀλήθεια ρήτωρας δεινὸς
καὶ προϊστάμενος κλεινὸς
τῶν καθ' ἡμᾶς γερόντων.

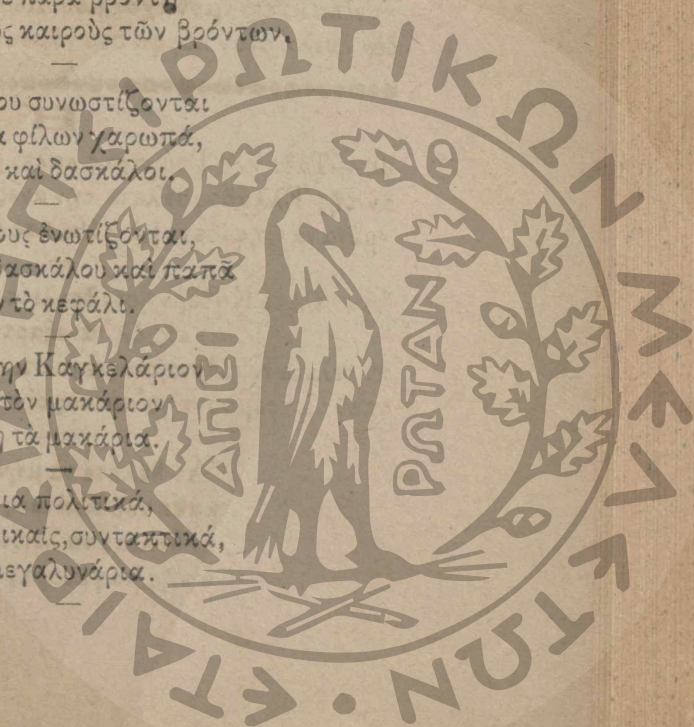
Κι' ἡ λαλιά του, γιαουντῇ,
δὲν ἦτανε παρὰ βροντῇ
μὲς στοὺς καιροὺς τῶν βρόντων.

Κοντὰ του συνωστίζονται
πρόσωπα φίλων χαρωπὰ,
παπάδες καὶ δασκάλοι.

Καὶ λόγους ἐνωτίζονται,
ποῦ καὶ δασκάλου καὶ παπᾶ
γανόνουν τὸ κεφάλι.

Τὸν πρῶτον Καγκελάριον
ἀκούουν τὸν μακάριον
τὰ πλήθη τὰ μακάρια.

Τί τρόπαια πολιτικά,
γραμματικά, συντακτικά,
φαλμοὶ, μεγαλυνάρια.

Κι' ἐγὼ ποῦ λές, βρέ Περικλῆ, προσέτρεξα μετ' ἄλλων
θέλων στήν ἐννοίαν νά μ' πῶ
τῶν λόγων τῶν μεγάλων
τοῦ Πατρίνου τοῦ Μιχαήλ.

Ἐκεῖνος λέςι τὰ καὶ τὰ
καὶ δίνει τοῦ Δευτέρη,
κι' ἀπέξω κι' ἀνακατωτὰ
φαίνεται πῶς τὰ ξέρει.

Χειροκροτοῦν οἱ φίλοι του
κι' ἐκεῖνος δλο βρέμεται,
ποῦ λές πῶς τώρα κρέμεται
τὸ πᾶν ἀπὸ τὰ χεῖλη του.

Πολιτικὸς μιᾶς ἐποχῆς
μεγάλης καὶ κρισίμου
ἐν μέσῳ τῆς ἰαχῆς
βροντοκοπᾷ καρσί μου.

Τὸν ἐνωτίζομαι κι' ἐγὼ
καὶ μ' ὅλους, Περικλῆ, ριγῶ
σὺ βροντοκόπημά του.

Καὶ λὲν παπάδες ἐν βοῇ:
εὐλογημένον ἐς αἶν
ἀε εἶναι τ' ὄνομά του.

Εἶναι τρανὸν τὸ κόμμα του,
στάζει χολὴν τὸ στόμα του,
χολὴν καὶ τὸ κοντύλι του.

Λυσσομανοῦν οἱ φίλοι του
καὶ τὸν Δευτέρη τώρα
τὸν λένε καὶ Σκαρτσώρα.

Ἦν δὲ Σκαρτσώρας λήσταρχος σὰν ἄλλος Βαραβᾶς
καὶ τὸνομά του τοὺς πιστοὺς ἐφαιδρυνε προδήλως,
κι' εἶπα κι' ἐγὼ μονάχος μου: Δευτέρη τί τραβᾷς,
δὲν ἤθελα σὶν κόρφο σου νά μουναι μήτε φύλλος.

Β'

Φ.—Τάδε κι' ὁ Γούναρης λαλεῖ μὲ τόσην σημασίαν:
ἂν τῆς Ἑλλάδος θέλετε τὴν ἀνεξαρτησίαν,
ἐμένα νά ψηφίσετε μὲ κάθε σας θυσίαν.

Ἄν θέλετε Κυβέρνησιν δουλεύουσιν ἀτρώτως
κι' εἰς ὅλ' ἀνεξαρτητίως,
ἂν θέλετε Κυβέρνησιν μὲ μυστικοὺς χαφιέδες,
δοῦ νά τρέμουνε γι' αὐτοὺς οἱ τῶν Ἑλλήνων παιδες.

Ἄν θέλετε νά μὴν ἀργῇ
κάθε τοῦ κράτους νόμος,
ἂν θέλετε νά λειτουρῇ
ὁ τῆς μαγκούρας τρόμος.

Ἄν ὁ καθένας σας ποθῇ
οὐδετέρωτ' ἄλλωθι
στρατεύματος καὶ στόλου.

Ἄν θέλετε, μωρὲ παιδιὰ,
νά μὴ μ' πορῇτε τσιμουδιὰ
νά βγάξετε καθόλου.

Ἄν ἄσπρο θέλετε μαλλί
καὶ μεσοκόπου σφρίγος,
ὅπου Φραγκιά κι' Ἀνατολή
νά μᾶς κυττᾷ μὲ ρίγος.

Ἄν ἐνωμένα κόμματα
θέλετε νά χοῦνε ψωμί,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ στόματα
ν' ἀνοίγουν μία πιθαμή.

Ἄν θέλετ' ἐνθουσιασμούς
πατριωτῶν παντοίων,
καὶ νέους λιθοβολισμοὺς
κατὰ τῶν ἐναντιῶν.

Ἄν κλέη θέλετε ξανὰ
κι' ἀδέσποτη νά κυβερνᾷ
τῶν φίλων ἢ μαγκούρα,
τῶν φίλων ἢ κουμποῦρα.

Ἄν θέλετε ροὴν καλῶν
εἰς ἓνα κι' ἄλλον φίλο,
μὰ καὶ νά λύνωμε πολλῶν
τοὺς ἀφαλοὺς σὺν ξύλο.

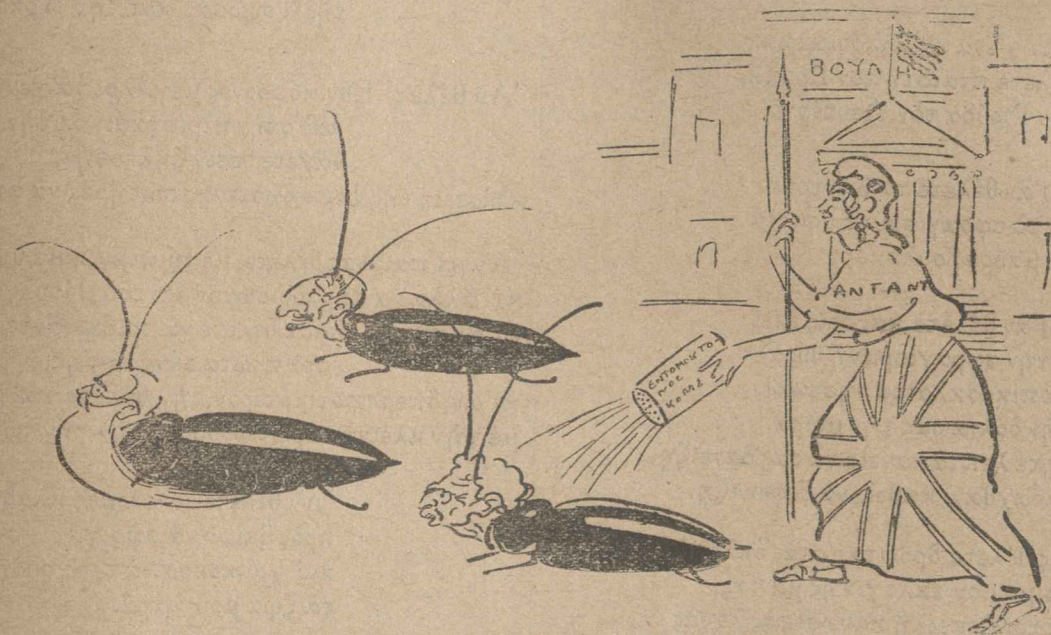
Ἄν θέλετε τριγύρω σας παληῶν κομμάτων Λάμναις,
κι' ἂν ὄντως θέλετε καὶ σεῖς
ἐξ εὐμαρείας περισσῆς
νά γίνετε σὺν μπάμναις.

Ἄν θέλετε Κυβέρνησις καὶ πάλιν γηραλέα
νά μαίνεται καὶ νά λυσσᾷ,
καὶ στήν ψυχὴν σας νά φουσᾷ
φρονήματα πατριωτῶν ἐξόχως θαρραλέα.

Ἄν θέλετε συγκλονισμόν,
ἂν θέλετε κλυδωνισμόν
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

Πεῦ κύριος ἀπόλυτος
νά γίνῃ κι' ὁ ξυπόλυτος
ξηροκαμπίας πάσης.

Ἄν τῶν παθῶν μας θέλετε νά πάθωμεν τάρachους,
ἂν θέλετε νά τρίζωμε
τὰ δόντια, καὶ νά βρίζωμε
τοὺς βλάκας τοὺς Συμμάχους.

Ἐντομοκτόνος κόνις ἀσφαλῆς
κατὰ τῶν κατσαρίδων τῆς Βουλῆς.

Ἄν θέλετε ν' ἀνάβωμε καὶ νά παραφερώμεθα,
καὶ κάθε τόσο στήν Ἀντάντ νά διαμαρτυρώμεθα,
καὶ μήτε μέρα νά περνᾷ χωρὶς καὶ μία νότα
νά στέλλεται σὺν πρώτα.

Ἄν θέλετε φωτιάς χορὸ
κι' ἄλλων ἀνφάν ντὲ λὰ πατρί,
καὶ τὸ κεφάλι σας γλαστρί
νά πίνουν ὀρνιθες νερό.

Ἄν θέλετε κι' ἐδῶ, παιδιὰ, πολεμικὸ καμίνι,
καὶ μήτε μία γέφυρα σὶν τόπο τῆς νά μείνῃ,
ἀλλ' ὅλαις ν' ἀνατιναχθοῦν ἀπάνω σὶν ἀέρα
μὲ τοῦ κυρίου Στεφανῆ καὶ τὴν δική μου χέρα.

Κι' ἂν συμφοραῖς δὲν θέλετε παράποτε μεγάλαις,
κι' ἂν διπλωμάτας θέλετε κι' ἄνευ τοῦ μονυέλου,
κι' ἂν θέλετε νά κάνωμε κι' ἐπιστρατεῖαις ἄλλαις
γιὰ νά τῆς κατηχήσωμε κατὰ τοῦ Βενιζέλου.

Π.—Τάδε κι' ἐγὼ παραλαλῶ
γιὰ τῆς Πατρίδος τὸ καλὸ,
κι' ὅλοι φωνάζουν: ὠχονοὺς,
καὶ στρέφουν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἄν τῶν Συμμάχων θέλετε νά κατεβοῦν ταῦτ' αἰ
μ' ἄλλαις δικαῖς μας νίκαις,
κι' ἂν θέλετε νά πέρνουνε μονάχαις τῶν φωτῶν
κι' ἢ πυριταποθήκαις.

Κι' ἂν νέους ἄθλους θέλετε κι' ἐμεῖς νά διαλαλοῦμε
καὶ νέαις νότες τῆς Ἀντάντ νά μᾶς κατατράξουν,
κι' ἐκεῖνους τοὺς κουτόφραγκοὺς νά τοὺς ξαναγελῶμε
ὡς δὲ τὰ καράβια τῶν σὶν Πειραιᾷ ν' ἀράξουν.

Κι' ἂν κι' ἄλλα θέλετε πολλὰ
νά σᾶς σαλέψουν τὰ μυαλά,
κι' ἂν θέλετε νά κάνωμε μεταβολὴς
σὶν παλαιὸν μας χάρτην.

ἐπιθυμήτε τῆς Βουλῆς
διάλυσιν τετάρτην.

Κι' ἂν θέλετ' ἐξασφάλισιν
Ἑλληνικοῦ φρονήματος
μέσα σ' αὐτὸν τὸν σάλον.

Κι' ἂν θέλετε διάλυσιν
κι' ὅλου τοῦ Καταστήματος
εἰς ἐκπεσμόν μεγάλον.

Ἄν σ' ἓνα κι' ἄλλο μας κακὸ
θέλετε πταίστη τὸν Βρακᾶ,
τὸν Γιούδα τὸν Λευτέρη.

Κι' ἂν θέλετε τὸ Κεντριὸ
νὰ τὸ σφραγίσουν ξα φνικὰ
μὲ μαῦρό βουλοκέρι.

Κι' ἂν θέλετε καὶ σεῖς ἐκεῖ
στὴν σφραγισμένη θύρα
νὰ πικροκλαῖτε νηστικοὶ
τὴν δόλια σας τὴν μοῖρα.

Κι' ἂν θέλετε μήτε λεπτὸ κανεῖς νὰ σᾶς δανεῖζῃ,
κι' Ἦλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ καθεῖς νὰ ξεφωνίξῃ.

Ἄν καὶ παπάδες θέλετε δρῶντας σ' τὰς ἐκλογὰς
μὲ πάθος καὶ δαιμόνιον ἐκλογικῆς μανίας,
καὶ τοὺς προδότας ν' ἀπειλῇ κάθε σοφὸς λογὰς
καὶ κάθε λογιώτατος σὰν τῆς Βαβυλωνίας.

Ἄν τῶν Σωτήρων ὁ χορὸς
θέλετε πάλιν φλογερὸς
μύταις νὰ κατεβάσῃ.

Καὶ ποῖος ὀλίγο, ποῖος πολὺ,
νὰ τρέχῃ καὶ νὰ προσκαλῇ
παπᾶ νὰ τοὺς διαβάσῃ.

Ἄν θέλετε καὶ τὴν Ἀντάντ νὰ τὴν παραγαποῦμε
καὶ φίλους τῆς νὰ μᾶς θαρρήῃ,
καὶ σὰν μαριόλοι πονηροὶ
κρυφὰ νὰ τὴν κτυποῦμε.

Φ.—

Τάδε, Περικλῆ, κι' ἐγὼ
μὲ πολλοὺς μωρολογῶ,
κι' ἄλλι, λέγω, κι' ἄλλι μας,
πέτρα σ' κεφάλι μας,
καὶ πολὺ τὸ χάλι μας.

Ἄν ποθῆτε τοὺς Σωτήρας
σὲ πολέμων ἐποχῇ
ἓνα σῶμα, μὴ ψυχῇ.

Κι' ἂν ποθῆτε κάθε σπείρας
παλαιᾶς νεκραναστάσεις.
σὲ τοιαύτας περιστάσεις.

Ἄν καθένας σας ποθῇ
μιὰ γιὰ πάντα νὰ χαθῇ
κάθε δόλιος Ἰούδας.

Κι' ἂν ἀλήθεια σᾶς ἀρέσῃ
τὸ καλπᾶκι καὶ τὸ φέσι
τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἀρκούδας.

Ἄν θέλετ' Ἐθνικόφρονες μεγάλοι νὰ γενῆτε,
καὶ σ' τὴν περίστασιν αὐτὴν
νὰ χετέ θέσιν ζηλευτὴν,
καὶ σεῖς τῆς ψωροκώστενας σωτήρες νὰ φανῆτε.

Ἄν μὲ παιᾶνας θέλετε, μὲ τύμπανα, μὲ θούρια,
κι' ἄλλα νὰ παραδώσωμεν εἰς τοὺς Βουλγάρους φρούρια,
κι' ἂν τὴν Ἑλλάδα θέλετε νὰ τρίβῃ τὰντερά της
στὰ πρῶτα σύνορά της,
κι' ἂν, ὅπερ προτιμότερον, τὴν θέλετε καὶ μόνον
μὲ τὴν κλεινὴν πρωτεύουσάν, τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἄν θέλετε μ' ἐληῆς κλαδί
πρὸς ὕπνον νὰ σφριγᾷ,
καὶ χάσκουσα νὰ τραγουδῇ:
τὰ ζῆα μου ἀργά.

Ἄν τῆς Ἑλλάδος θέλετε στενὴν τὴν περιφέρειαν
γιὰ νὰ μ' ἴσῃ μ' εὐχέρειαν
κάθε Ρωμῆος φιλόδοξος κι' αὐτάρκης πατριώτης
νὰ γίνεταί καὶ Βουλευτὴς καὶ φαταούλας πρώτης.

Ἄν τῆς Ἑλλάδος θέλετε τὴν ἀνεξαρτησίαν
μ' αὐτὴν τὴν σημασίαν,
τότε κι' ἐγὼ παρακαλῶ τάσσεια νὰ τ' ἀφήσετε
κι' ἀμέσως ἀπὸ σήμερον νὰ πᾶτε νὰ ψηφίσετε
κάθε κλεινὸν μεσόκοπον καὶ γηραιὸν Σωτήρα,
στύλον, κολῶνα, κίονα,
ποῦ κάνει τὸν καθένα μας ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα
Κάτωνα καὶ Φοκίωνα.

Τότε κι' ἐγὼ, βρὲ Περικλῆ, θὰ πῶ καὶ θὰ μεθύσω,
κι' οὐδέτερος διὰ παντὸς σ' αὐγὰ μου θὰ καθίσω.
Τότε κι' ἐγὼ τὴν ἑξαφιν δὲν θάχω τὴν γελαίαν,
κι' ὅπως ὁ Χάμλετ ἔλεγε σ' τὴν κόρην Ὀφελίαν,
κι' ἐγὼ σὰ κατ' εὐξάπτον θὰ λέγω, κακομοίρη:
σύρε σὲ μοναστήρι.

Τότε γιὰ τὴν Ἑλλάδα σου διάτορος θὰ σκοῦζω
πῶς εἰν' ἐπαγγελίας γῆ
καὶ ναυαγῶν καταφυγή,
καὶ τὸ βουνὸ ποῦ φαίνεται δὲν θέλει κολαούζο.